

Mathilda Rotkirchs brev 20/12 1839

Åbo den 20 December 1839

(Ankom den 6 Jan .840.Besv. den 11 Jan.)

Min Goda Älskade Adolph! Hjertligen tack för ditt bref af d.11 i förl. månad, sen dess hafva både Therese och Mamma haft bref ifrån dig äfven och hafva dessa fägnat och gladt oss obeskrifligt. Som jag har kort om tid denna gång vill jag i korthet besvara några ställen i ditt bref. Grande Oncle har nu blifvit mycket förändrad emot Sophie till hennes fördel, men Ack! endast penningarna hafva gjort det och hafver hon dem att tacka därför..Ännu vet man ej rätt huru stor vinsten blir af hans process. Egendomen är ännu ej såld; men nog lär det vara betydligt. - Din beskrifning öfver promenaden till Kinnekulle roade oss mycket och måste för dig varit rätt intressante. Ack om äfven jag en gång blefve så lycklig och finge skåda den obeskrifligt vackra utsigten ifrån detta märkvärdiga berg! Här är sig likt i denna enformiga stad, jemna bjudningar som endast äro tråkiga, och förunderligt att de ej kan spara dem till Nya året utan nu då man snart önskade få vara i stillhet. Efter 2 timme skall jag kläda mig till en Soupée af mellan 60 a 70 personer hos Gadolins, och ännu är man knapt utvilad äm balen i förrgår på Kejsarens Namnsdag, tillställd af öfver 100 Civila Herrar, där var emellan 3 och 400 personer, balen på Societeten, gentil och väl arangerad, sedan man dansat till 11 gick man ner till Källarsalen där soupée var arangerad ikring flere bord uti flere rum; när de Kejserligas skålar druckos, hurrades och sköts hundra skott påstod man, men jag kunde ej mer än 7 eller 8. Sedermera gick man opp igen i Danssalongen och fortsattes dansen till emellan 3 och 4 om morgonen, i går voro vi så trötta att vi sofvo och hvilade oss största delen af dagwn. Du vet, när man ej har rätt roligt blir man mera trött och olustigare. Men så blir tyvärr fallet hela denna vinter för oss. Ack om man dock visste att den nästa blifver bättre, så är dock mitt hopp! Mamma har börjat att läsa högt igen för oss om afnarna och arbetet blir under den största trefnad; i söndags om aftonen då vi nöjda fingo vara hemma ifrån Klubben och sutto ikring Mamma som läste, kom Atte ifrån Rilax och öfverraskade oss. jag var så med tankarna i boken att jag satt en lång stund stilla och såg på

honom, trodde i början jag såg dig komma så där sakta in smygande; Atte fant det se så mycket trefligt ut att se oss så där såsom oss sjelfva, var som vanligt så vänlig och treflig, de stunder han var här. Nej farväl nu tills i morgon.

D. 21. God morgon Min älskade Bror. Soupéen var som vanligt ledsam i går alla var äfven däsiga (?) efter balen, där var mycket folk och man dansade efter Pforte Pianot. I dag får man då Gudskelåf vara hemma och hoppas jag det nu på en tid åtminstone. Ater instundar nu Jul Helg, en tid med så många glada och barnsliga minnen, då vi alla Syskon voro tillsammans och ingen sorg ännu hade nedtryckt oss; Ack ! Adolph hvad det gör godt och ondt på en gång att tänka derpå, man är glad att minnas en lyckligare tid men är bitter att veta den för evigt försvunnen; och att; och att se så många ikring en nu, som väntar på en glädje högtid, på vänner och släktingars ankomst. Detta gör en mjöltsjuk då vi troligen äro de enda som ej väntar oss någon fröjd, någon större glädje än andra dagar ä äfven du som säkert äfven denna gång gladt oss med din hitkomst, skall nu vara så långt skiljda; men så är lifvet med sina omvexlande fröjder och sorger. Jag nämde i går om Atte Aminoff, han dröjde ej mer än par dagar här reste samma dag som balen ut till Wuojoki med Ofv. Bergh. - Fru Björkenheim skall åter vara så fasligt dålig så Gud vet, om hon länge kan lefva mera; stackars lilla Sophie nog får hon äfven ung känna sorgens bitterhet, men så ljus hennes framtid synes henne, så kan lidandet ej länge räcka. Alexander är nu i staden sig lik utom det att han mindre grälar; i morgon reser han till Rilax för att öfvervara där Jul Helgen; som Heurlinarna redan äro resta till Wiborg har han ej mera mycken trefnad här i Åbo, han saknar dem mycket, ej underligt ty ingenstans var han så medfjäsad så observerad och omtyckt som där, nog skall det kosta på när ej andra bry sig om att roa honom. - Min Bästa Adolph, nu kommer jag äfven till ett ämne som jag vet generar dig, men var öfvertygad om att det endast är för att jag så innerligen håller af dig. Mamma skref ju sist till dig om den Proffessorn i Stockholm som så säkert skall bota stamning, synd om du låter detta tillfälle gå dig ur händerna. Alla

menniskor här frågar oss om ej du ämnar söka blifva botad. Presidenten W Willebrandt sade sist åt Mamma att han tycker att du borde göra hvilka uppförfingar som helst därför, att det vore en barnslighet se på kostnader; de frågar allt om vi ej skrivit och bedt dig derom, och skulle man säkert undra om du ej helst ville göra ett försök, Gode Adolph du tror ju att din stamning är så olik alla andras, men hur kan du precis veta det, nog kan det hända att den Proffessorn kurerat sådana; Ack. res upp till Stockholm och försök åtminstone; om så olyckligt vore att han ej kunde hjälpa dig, så blefve du själf och så mycket tranquilare än nu då man tänker på möjligheten och ej försöker. Du är ju så många gånger själf generad af den ledsamma stamningen, och ofta förlägen att tala i större mindre bekanta sällskaper; Ack ! vi föreställer oss så ofta huru rolig och interresante du skall blifva i societeten, om du slipper stamningen, hur många skall finna sig roade af dina infall, ty det är så många som sagt oss, att det är så synd att du stammar ty af din konversation skulle alla blifvit mycket intresserade. Blif nu ej ledsen på din syster som äfven påmint dig om denna sak. - vi längtar blott att få höra dig uppfyllt vår önskan och att bref snart kommer ifrån Stockholm af dig. För resten kan du ej få ledsamt i Stockholm med så många släkttingar och Vänner du har där, som säkert alla skulle vara mycket goda emot dig. Mätte du kunna halfveratskjutts med någon af dina camrater som denna tid ifrån Degeberg resa till Stockholm så blefve ej resan så dyr. Skada att ej Reinhold Wärnhjelm denna tid skall råka vara i Stockholm, kanske skulle äfven han kunnat slippa sin stamning, åtminstone till en stor del, den samme Proffessorn, skall äfven som du kanske hört, bota Dofstamma, någonting aldeles märkvärdigt; några personer här, som äro döfva skall ämna öfverresa Postvägen till honom. Få se om Louise Stråle kommer att ~~höra~~ höra bättre, Charlotte skrifver att hon skall så gläda sig åt detta möjliga. - Som du sällan får se någon Finsk Tidning, kan du ej heller känna den ohyggliga händelse som inträffat nyligen i Tavastehus. Elden hade nemligen utbrutit hos en Handlande och invid hans gård hade en annan ett Krut Magasin som blef antändt och sprang i luften hvaraf

omkring 40 personer blifvit skadade, hvaribland en som hette Brusin dött knall och fall, just som han utan att ana något helt tranquilt stått och talt med en annan. En Kapten Munk vid Strörensningen har mist sitt ena ben, förutom många illa skadade, men härigenom hade äfven elden blifvit dämpad så den ej längre hant utbreda sig. Dock var ej detta ohyggligt Adolph, som det skall vara förbjudet att hafva krut i staden skall han blifva dömd till lifstids fängelse. Vi blefvo så skrämde kan du tänka när vi fick höra att äfven här i Säväs gård skulle finnas ett Krut Magasin, men är nu all skrämsel förbi, ty under olyckshändelsen i Tavastehus var Maria () där och skickade genast expres hit och låter tömma ut sitt Magasin. Af skadan blir man vis. Du nämner om att din Vän Forsell portraitterat dig så likt; hvad vi skulle önska att du sände oss ett sådant äfven, du kan säkert sjelf bra rita utaf det åt oss Goda Adolph. Våra här lockar skola vi bestämdt skicka dig i nästa bref nu hinna vi omöjligt. Du borde just skaffa dig ett Album goda Adolph eller en bok där du samlar både dina egna och andras teckningar; kommer du ihåg Carlo Reuterskölds hvad du roade oss alla. Kommer du äfven ihåg hans Monsieur Cocchia och Mr Aabot i den genre skulle du säkert bra roligt kunna sammansätta en liten Historia med de galnaste Caricaturer, gör åtminstone ett försök. Roligt att du har så glada underrättelser ifrån ifrån M. - Hon skref en gång till Therese att hon i vinter kanske skulle komma hit, vi gladde oss rätt mycket deråt, men lär denna resa nu ej mera tänkas uppå. Farväl älskade Adolph Mamma och Therese bedja mycket hälsa Dig genom din ecigt tillgifna syster

Mathilda

Förlåt mitt slarv och vis ej detta åt ngn annan.

